

den 26de d. M. ſaldne kongelige Reſolution lyder: Det har behaget Hans Majestæt Kongen allerhøveſt at bemyndige Regjeringen til foreløbig indtil videre at afholde de løbende Statsudgifter". Reſolutionen er hverken underſkrevet af Kongen eller kontraſigneret af nogen Miniſter. (S. Hage: Det er ikke muligt!). Det er ikke blot muligt, men det er faktisk. — Miniſteriet er, ſom de Herrer ville ſe, ikke mødt. Det har alſaa erkjendt — paa anden Maade kan det ikke forſtaas — at det er ude af Stand til at forſvare dette nye grundlovſtridige Skridt fra Regjeringens Side, og ſølgen deraf er, at jeg ſkal indſtrænke mig til ganſke kort at gjøre de allernødvendigſte Bemærkninger for at motivere det Forſlag til Beſlutning, ſom her er indbragt i Folkethinget. Overfor en Regjering, der ikke tør møde og ikke kan forſvare ſig, er en længere Diſkuſſion om denne Sag overflødig. — Hvad Reſolutionens grundlovſtridige Karakter angaar, antager jeg, at der ikke er et eneſte Medlem i denne Sal, ſom kan nære nogenſomhelſt Tvivl; det er et aabent og meget grovt Brud paa Forfatningen. Det er ikke blot en Ulovlighed med Henſyn til ſit Indhold, idet Regjeringen derved tillægger ſig Ret til at afholde Udgifter, ſom Grundloven forbyder at afholde, men det er ogsaa en Ulovlighed med Henſyn til Formen, idet Regjeringen derved laver ſig en Hjemmel, ſom i Grundloven er forbudt, benytter en Form, ſom Grundloven forbyder, ikke blot fordi det i Grundloven er forbudt at afholde Udgifter uden i Henſhold til Lov, men ogsaa fordi Grundloven udtrykkelig paabyder, at enhver Regjerings-handling ſkal være kontraſigneret. Herved er alſaa Abſolutismen aabent proklameret. Ethvert Skjul er nu kaſtet bort, ikke en Gang med Henſyn til Formen er det grundlovsmæssige Skin mere bevaret. Det er aldeles klart, at Konſekventerne af en ſaadan Handling ere uoverſuelige og uberegnelige. Den Regjering, ſom eſterat ſamtlige grundlovsmæssige Midler til at regjere ere udtømte, ſelv de tyndſte, meſt haardtrukne Fortollninger, derefter gaar til egenmægtig og uden at anvende en eneſte i Grundloven paabudt Form at forſkætte Statskæſen ſtil imod Grundloven ved Hjælp af en underſkrevet kongelig Reſolution, ſom ikke er kontraſigneret, en ſaadan Regjering vil ogsaa gaa den Vej, naar den trænger til en Lov, og overhovedet følger den paa alle andre Omraader. Jeg tror, det er overflødigt — jeg vilde anſe det for en Fornærmelſe mod dette Thing, hvis jeg nærmere vilde gaa ind paa at paaviſe, at dette var grundlovſtridigt, og jeg indſtrænker mig derfor nu til blot at opfordre

Thinget til det, ſom jeg antager, at enhver grundlovstro Mand er paa det ſene med, er hans Pligt, at ſtemme for den Proteſt, ſom Thinget herved agter at nedlægge mod Regjeringens Færd og alle ſølgerne deraf. Selvfølgelig ligger ikke deri, at Thinget afſtjærer ſig fra at gjøre yderligere Skridt, ſom man maatte finde Anledning til, men ſom maatte kræve en nærmere Overveielſe. Hertil ſkal jeg indſtrænke mig.

Thomſen: Det Forſlag til Beſlutning, ſom ærede Medlemmer af Thinget have indbragt, kan ſes fra forſkjellige Sider. Det kan ſes ſærlig gaaende ud fra, at man vil udtale ſig om Detaillerne af den kongelige Reſolution af 26de ds., ſom er omtalt i ſelve Indſtillingen, men det kan ogsaa ſes fra en anden Side, og den Side bør man ikke undlade at ſe det fra, naar man veed, hvad der er paſſeret i Forveien. Jeg betragter nemlig det Forſlag, ſom er indbragt af de ærede Medlemmer til Beſlutning i Thinget, ſom gaaende ud paa, at man vil, at her ſkal indregiſtreres ſom Folkethingets Beſlutning den af 7 ærede Medlemmer af Oppositionen paa egne og Meningsfællers Vegne forud vedtagne Folkethingsbeſlutning. Det er en Fortſættelſe ad ſamme Vej, ſom man ſlog ind paa den 1ſte April i Fjor, da de ſamme ærede Medlemmer, uden at tage Henſyn til den Begivenhedernes hiſtoriske Udvikling, ſom de ſelv have været med til at ſkabe, enſidig gennem det af dem indbragte Forſlag til Beſlutning reiſte en Beſtyrning mod Regjeringen for længe at have forberedt et Forfatningsbrud og for med Henſigt at have villet bryde Grundloven. Det foreliggende Forſlag, der eſter ſin Ordlyd gjør Indſigelſe mod det nye Forfatningsbrud, ſom er iværſat ved den kongelige Reſolution af 26de ds., ſynes nu med et ſtort Slag at ſkulle udtale en Folkethingsdom, ſaavel over det ſærlig nævnte Tilfælde, ſom over alle andre tidligere Tilfælde, kort ſagt, over hele Regjeringens ſinantiſſelle Forvaltning ſiden den 1ſte April forrige Aar, og at ſtemple alle diſſe forſkjellige Skridt ſom en Række af Grundlovsbrud. Jeg har allerede tidligere paa egne og Meningsfællers Vegne udtalt mig overfor Forſlaget af 1ſte April, jeg har udtalt mig over de tilsvarende ſenere Skridt, og ærede Medlemmer ville kunne forſtaa, at det ſamme Standpunkt, vi indtog lige overfor diſſe, maa vi ogsaa indtage overfor det her foreliggende Forſlag. Thi det er os jo fuldstændig klart, at naar Folkethinget har en ſaa ſtærk Overbeviſning om, at der fra Regjeringens Side er ſket Forfatningsbrud, Grundlovsbrud, at det her i Thinget vil